

Tradoni, hangsúly az ó-n

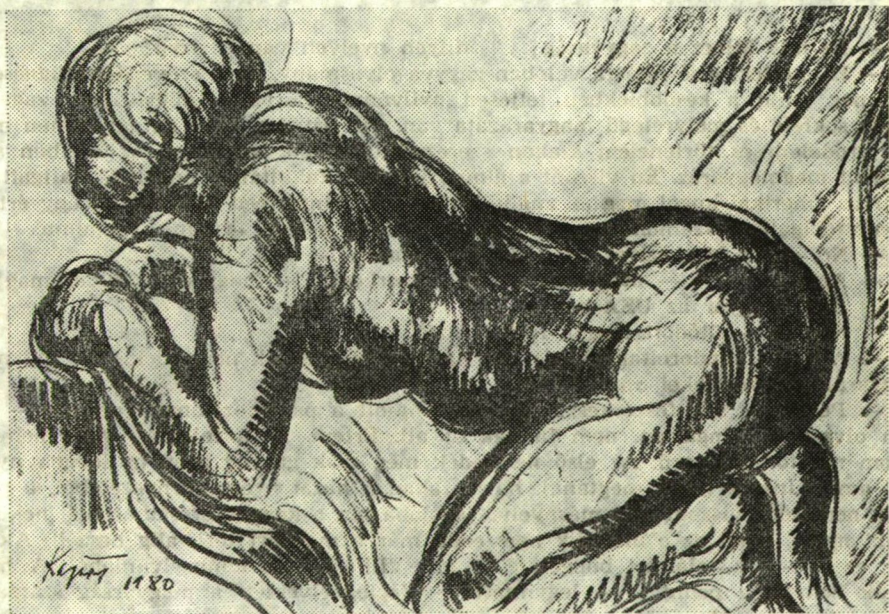
1. EGY MADÁRSÍR FELKERESÉSE

Keresztülvágott a fűvön. Hallgattak (nem voltak ott) a kis vízágyúk; ettől még nem volt benne béke; ebben az ügyben. Nem is olyan rég ez egy madár volt, ez az ügy; lerakta a kibontott fűcsomót, a felügyelőné küldte, meg az otthoniak (a madarak, a lények; medvéik is). Tradoni, hangsúly az ó-n (mely nem a csodálkozása), tulajdonképpen elcsodálkozott. Olyan kevésen múlt volna; nem szereztem meg a kellő ismereteket, rossz helyre fordultam felvilágosításért? tünődött; aztán már késő volt? A madár szervezetéből a szükséges anyagok eltávoztak. Így van ez nagyobb, rendkívülibb megrázkódtatások esetén. Csak hát én a madárfelügyelés minden ágát sem ismerhetem, mondta; már távolodott a Várfaltól, rutin ellenőrzés volt az egész, magánbirodalomnak se mondhatta. Édes fiacskám, egy kis sajtot ennék, gondolta (a híres verssor); és körül a nyári világ, a nap (mint ahogy elfeledte annyi szépét), ragyogott. Megint egy alkalom, amikor már semmit se tehetünk, állapította meg a madárfelügyelő, és lement a Krisztinavárosba. A sajt, amit utolsó napjaiban evett (a madár), és amellyel a nemlétező fiókákat etette, kihányva. Tradoni erre azért jól emlékezett (valamelyest, most már csak). Ahogy összecsuksa magát, a kalitka alján, mint a hiábavaló igyekezett dossziéját, egy agyontárgyalt diplomatatáskát. Hiába ülök le a fűbe, hiába dőlök végig; ment, intézte inkább az ügyeket.

2. „A HOSSZÚ NYÁRI ALKONYOK ÉGBOLTJA”

Dolgozószobájából átköltözködött a másik szobába, ide, ahová most visszatért; ott, csukott ajtó mögött, már madaraik hosszú alkonyata . . . erre valóban nem volt cselekvést kifejező szó. Állt megannyi részből (az alkonyat), történt különböző cselekményszálak mentén; ketten erősen vedlettek (és ilyenkor gyengébbek! kiszolgáltattak), harmadikuk úton volt a lány eleség önálló fogyasztásától

a magtáplálék fogyasztásához (és ez a fordulat, ha végre bekövetkezik, Tradoninak és a felügyelőnének sokat jelentett volna: nemcsak, hogy a madár nevelése sikeresen befejezettnek tekinthető, de ők maguk, egy aggasztóan eltelt nyár után, legalább most azért mégis tehetnek megint egy-egy kiadósabb sétát, úszhatnak a Dunában, valamelyik egészen közeli tóban, ameddig a gyors visszaérés biztos reményében elmerészkedhetnek, ott); Tradoni a szőnyegen feküdt, mint gyerekkorában, aludt, fentről barátja nézte, tollázkodás közben, odahúzódott a felügyelő közelébe, a kalitkaszarok fakanalára, és csend volt, s a hosszú nyári alkonyok égboltja végre mintha annyit kért volna csak, amennyit ígérhetett: nem történt semmi, külön esemény nem volt. Ahol az írógép állt, most, este, dossziéval lefödve, hasalt a negyedik veréb, ez volt az ő szabad alkonyi órája, és főként melegedésre kívánta felhasználni. A lámpa megvilágította a dossziét, és míg Tradoni odaát, ez a madaruk ideát feküdt; és a két esemény hőmérsékletének lassan kihűlt a nyoma, de a dosszién még érezni, írta.

KAJÁRI GYULA RAJZA